

πέζης· καὶ μεταφ. κῶθρος, κωθρίας ἢ κωθρίτης ὁ ψωμοζήτης, ὁ ἐπαίτης, ὁ κομματᾶς.

Κῶθω — προσπαθῶ, ἐπιποθῶ. «Κῶθω νὰ πάω» τουτ. σπεύδω νὰ ὑπάγω.

Κωλομάχος — ὁ ἀντίπαλος. «Ἦρε τὸν κωλομάχο του.»

Κωλιτσαρδός — ὁ περιπατῶν ἡμίγυμνος ἐν εἰδει νευροσπάστου.

Κωλοτερίας ἀντὶ κωλοτερίτης. Νόσημα τῶν παίδων ἐνεκὰ τῆς καταπτώσεως τοῦ εὐθέος ἐντέρου (chute de rectum).

Κωλόττερο — παλαιόπανον, ῥάκος· καὶ κωλοττέρης ὁ ῥακενδύτης.

Κωλόπαρον ἢ κωλοπάναϊς — τὰ σπάργανα τῶν βρεφῶν.

Κωλοφεγγοῦσα. Ἡ πυγολαμπίς, κοινῶς κωλοφωτιά.

Κώχη. Ἡ γωνία, ἡ ἄκρα.

Κώχι. Λέξις συνήθης πρὸς διωγμὸν τῶν χοίρων. Λέγεται καὶ Τσό.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΛΛΑΔΟΣ. Ἐκ τῆς νεωτάτης ἐκδόσεως τῶν Ἀπάντων τοῦ σοφοῦ Edgar Quinet ἀποσπῶνται αἱ ἀκόλουθοι περὶ Ἑλλάδος λόγου ἄξια παρατηρήσεις.

« Ἡ Ἑλλάς, λέγουσι, δὲν ἐπορίσθη πάντα τ' ἀποτελέσματα τὰ ὑπὸ τῶν ἐπαναστάσεων αὐτῆς προσδοκώμενα, καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐκ νέου κατέπεσε καὶ χαυνούται καὶ βιωτεύει. Τίς λέγει τοῦτο; Διὰ τῶν αἰτιῶσεων τούτων ἄρά γε καὶ ἡμεῖς (οἱ Γάλλοι) δὲν δυνάμεθα νὰ δικασθῶμεν; Ποῖν ἔθνος τῆς Εὐρώπης δὲν ὑπέστη τοιαύτας πτώσεις; Ποῖον εἶναι τὸ τόσον ἀνευάρτητον ἔθνος ὥστε νὰ λιθοβολήσῃ τὴν Ἑλλάδα; Ἡ Εὐρώπη ἡτις κατηγορεῖ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἔπραξεν ὅ,τι ὠρεῖλον εἰς αὐτόν; Τὸν ἐβοήθησεν εἰς τὰς τελευταίας τῶν σκληρῶν ἀγώνων του ὥρας· τοῦτο ἀληθεύει· ἀλλ' ἔκτοτε τί ἔπραξε....

» Φιλοῦμαι μὴ τὰ τεχνητὰ τῆς νέας ἐπικρατείας ἔρικ καὶ αἱ ἐπιδοσθημέναι αὐτῇ ὑποχρεώσεις, μὴ ἐμποδίζουσι τὴν ἀνάπτυξίν της. Διότι τὰ στενὰ ταῦτα ἔρικ προασκεύασαν τὴν ψευδὴ ἀφ' ἐνὸς τῆς Ἑλλάδος ἀποκινῆσθαι, καὶ τὴν αἰωνίαν ἀφ' ἑτέρου ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' ἐὰν μὲν τείνωσι τὴν χεῖρα εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν ζυγὸν μέινοντας ἀδελφοὺς αὐτῶν, διεγείρουσι τὸν θυμὸν τῶν προστατευ-

όντων αὐτοὺς, ἐὰν δὲ περιορίζωνται ἀκουσίως εἰς τὸν στενὸν τοῦ βίου των κύκλον, ἀδυνατοῦσι σχεδὸν νὰ εὕρωσι τὰ πρὸς ζῶην, στερούμενοι διεξόδων ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν σχέσεων, καὶ ἐπισύρουσι τὴν κατηγορίαν τῶν δεδουλωμένων ἀδελφῶν των.

» Ποῦ λοιπὸν τὸ στήριγμα; Ἡ θρησκεία δύναται νὰ ὠθήσῃ τὸ μικρὸν βασιλεῖον πρὸς τὴν Ῥωσίαν· ἀλλ' αἱ πολιτικαὶ δοξασταὶ τῆς Ῥωσίας τῷ ἐμπνέουσι μεγάλην ἀντιπάθειαν. Ἡ γειτνίασις λοιπὸν καὶ τὸ ἄμεσον συμφέρον τὸ ἐπαναφέρουσιν εἰς τοὺς δεσμοὺς τῶν ἐσπερίων δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ αὐτόθι ὅποια πάλιν κωλύματα καὶ ὅποιος ἀντιπερισπασμός!

» Ἡ Ἑλλάς, ἂν ἔχῃ σημασίαν τινὰ, προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι εἶναι ἐπικράτεια θαλάσσιος, καὶ τοῦτο δὲ ἀπαρέσκει εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ ἀνασσα τῶν θαλασσῶν θεωρεῖ πάντοτε μὲ ὄμμα ζηλότυπον τὴν Ἰθρὰν καὶ τὸν Πόρον καὶ τὰς Σπέτσας. Ἡ κραταιὰ Ἀγγλία, ἡ χριστιανικὴ Ἀγγλία ἔπραξεν ὅ,τι ἐχρειάζετο εἰς τὸ νὰ πνίξῃ ἐν σπαργάνοις τὸν νεογέννητον λαὸν, τὸν ὅποιον, μόλις γεννηθέντα, ἤχημαλώτευσεν διὰ βαρέων χρεῶν.

» Εἰς τοιαύτην κατάστασιν τί ποιητέον; Δέχεσθαι τὴν ζῶην ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ μὴ χάσθαι αὐτῇ. Ἰδοὺ ἡ τύχη τῆς ἐλευθέρου Ἑλλάδος. Ὅσakis δὲ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δεικνύει συμπτώματα ἐξάψεως, ὀλόκληρος ἡ δυτικὴ Εὐρώπη τὰ καταπιέζει, καὶ ταυτοχρόνως κατηγορεῖ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ὡς ἀνίσχυρον καὶ ἀνίκανον.

» Ἰδοὺ τῷ ὄντι σημαντικαὶ ἀντιφάσεις, ἀλλ' αὐταὶ δὲν πρέπει ν' ἀποθαρρύνωσι τοὺς ἀνακτήσαντας τὴν ἐλευθερίαν Ἕλληνας, ὁμοιάζοντας τὰ ὄρσανα τέκνα ἄτινα διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν σκληρὰν καὶ φιλόργυρον κηδεμονίαν ξένου κηδεμόνος, ὅστις οὐδεμίαν αὐτῶν ἀδυναμίαν συγχωρεῖ, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τὴν ἐλαχίστην κολλάζει ὡς ἀσύγγνωστον ἀμάρτημα. Οἱ Ἕλληνες ὅμως τρέφουσιν ἐν τῷ κρυπτῷ δυσπιστίαν πρὸς ἐκείνους οὓς δημοσίᾳ ὑποχρεοῦνται νὰ θωπεύωσιν· ἀλλ' οὕτως ἀποκτῶσι πολλάκις συνθηθείας αἱ δὲ δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποκτήσωσι διὰ πατριτικῆς ἀνατροφῆς.

» Ἡ Εὐρώπη ὀλόκληρος συνειργάσθη εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, διότι τὸ κράτος τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς μία τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς. Ἐν τούτοις ἡ ἐπικράτεια αὕτη μετὰ μόχθου ὀδεῖ ἐν μέσῳ ἀπείρων κωλυμάτων, ἅτινα διὰ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς τῶν πραγμάτων θέλουσι ποτε τροποποιηθῇ ἢ ἐντελῶς ἀφαιρεθῇ.

» Καὶ ὅμως ἡ ἐναρξὶς αὕτη τοῦ ἐθνικοῦ βίου, τὸν ὅποιον συχνάκις κομπαστικῶς ἡ Εὐρώπη ἀξιοῖ ὅτι ἐδωρήσατο εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἕλληνας. Εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν των. Ἡ Εὐρώπη δὲν ἐμεσολάβησεν εἰμὴ ἀφ' οὗ μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐχορτάσθη ἀπὸ τὸ θέαμα τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ ἐξο-

λοθρευμοῦ· καὶ ἀγὼν τοιοῦτος, οἷος ὁ ἑλληνικὸς, δι-
δει τὸ δικαίωμα τῆς ἰδίας ὑπάρξεως· φυτὸν ποτισθὲν
ὑπὸ τοσοῦτου αἵματος οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ τὸ
ἐκριζώσῃ ἐξ ἐναντίας, θέλει αὐξήθῃ, καὶ ἡ ἑλληνικὴ
φυλὴ θέλει μίαν ἡμέραν καθήσει εἰς τὴν μεγάλην
σκιάν του. »

X. Α. Π.

ΕΞΑΙΡΕΤΟΣ ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ἐν ἔτει 1748 ἀρχαῖος
τις ἀξιωματικὸς ἐπεζήτηε ἀμοιβὴν ἀνταξίαν τῶν
πολλῶν καὶ μεγάλων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν. « ἔχεις
λαμπροὺς καὶ ἰσχυροὺς λόγους, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἀργεν-
σώνιος· ἀλλὰ νομίζεις τὸν βασιλέα οὕτω πλούσιον,
ὥστε νὰ ἀνταμείβῃ πάντας τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτῷ
καλῶς; — Οὐχί, βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ ἀξιωματικὸς·
ἀλλ' ἂν τιμωρήσῃ ὁ βασιλεὺς τοὺς κακῶς αὐτῷ ὑπη-
ρετοῦντας, καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες αὐτῷ καλῶς θέλουσι
δυνηθῇ νὰ ἀνταμειφθῶσιν ἀρκούντως. »

Ἡ ἀπόκρισις αὕτη οὐχὶ μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1748,
ἀλλὰ καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐποχὰς εἶναι ἐξαίρετος.
Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου οἱ κηφῆνες σφετερίζονται
τῶν κόπων τῶν μελισσῶν, καὶ αἱ ἀνθρώπιναι κοινω-
νίαι θέλουσιν ἀπαλλαχθῇ τῶν ἀλγεινῶν αὐτῶν ἀνω-
μαλιῶν, ὅταν τὸ ἱερὸν λόγιον, *Ἐκάστη κατὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ*, ἐφαρμοσθῇ ἀπαρεγκλίτως εἰς πάντας.

(*Εὐαγγελικὸς Κήρυξ*).

ΔΙΑΤΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΠΕΩΝ.—Τὸ μέγιστον πάν-
των τῶν ἐν Εὐρώπῃ τῇ σήμερον τελουμένων ἔργων
εἶναι ἡ διάτρησις τοῦ Σποδείου ὄρους (*Mont-Cenis*)
πρὸς ἑνωσιν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν διὰ
σιδηροδρόμου, ἣτις μέχρι τῆς σήμερον ἐθεωρεῖτο ἄ-
δύνατος.

ὑπελογίσθη ὅτι διὰ τῶν κοινῶν τρόπων ἑκατὸν
δεκαπέντε ἔτη μόνις ἀρκοῦσι πρὸς ἐντελὴ διάτρησιν
τοῦ ὄρους εἰς μῆκος τριῶν λευγῶν καὶ 1/4. Ἀλλὰ
σάρδοι μηχανικοὶ, οἱ Κ. Κ. Γράνδης, Γραττόνις καὶ
Σηρμελιέρος, ἔλυσαν τέλος τὸ παρελθὸν ἔτος τὴν δυσ-
χέρειαν ἐφευρόντες ἐργαλεῖον διατρητικόν, ὅπερ ὠθού-
μενον κατὰ τῆς πέτρας ὑπὸ πιεστηρίου ὑδραυλικοῦ
μεγίστης δυνάμεως, σκάπτει ὁπλὴν ὑπονόμου δωδε-
κάκις ταχύτερον ἢ ὁ ῥωμαλεώτατος τῶν ἐργατῶν
ἐργάζονται δ' ἐν ταυτῷ 15 τοιαῦτα ἐργαλεῖα εἰς τὴν
αὐτὴν πλευράν. Ἐν συντόμῳ ὁ τρόπος οὗτος ἐπιτα-
χύνει τριακονταπλασίως τὴν διάτρησιν, ὥστε, ἀντὶ
115, μετὰ τρία ἔτη καὶ τινὰς μῆνας τὸ ἔργον ἔσεται
τετελεσμένον.

Μένει τώρα ἡ περὶ βελτιώσεως τῶν λοιπῶν ἐρ-
γασίων φροντίς· ἡ ἀνάφλεξις τῆς πυρίτιδος, ἡ ὑ-
γίανσις τῆς ἀτμοσφαίρας ἐν ταῖς ὑπογείοις σφύρξι
καὶ ἡ μετακόμισις τῶν τριμμάτων. Πρόκειται δὲ ἡ
πυρίτις ν' ἀντικατασταθῇ διὰ μηχανῆς συγκροτου-

μένης ἐκ δίσκων στρογγύλων ἐκ κεχωνευμένου σιδή-
ρου, προσηρμοσμένων εἰς κινητὸν ἄξονα καὶ ἐχόντων
δδόντας χαλυβδίνους ἰσχυρῶς ἐστομωμένους καὶ ἐρ-
γαζομένους ὡς πρίων περιστροφῆς, καὶ ἐνσκάπτοντας
τὸν βράχον κατὰ κανονικὰ τμήματα διὰ πτύου ἀπο-
κομιζόμενα.

Ταῦτα θαυμάσας ὁ μηχανικὸς *Legoué* ἀπέδειξεν
ἐν τῷ *Annuaire Encyclopédique*, ὅτι εἶναι νῦν δυ-
νατὸν νὰ κατασκευασθῇ σιδηροδρόμος μεταξὺ Παρι-
σίων καὶ Πεκίνου, δαπανωμένων 200 ἑκατομμυρίων
μόνον πρὸς διάτρησιν τῶν σειρῶν τῶν ὁρέων.

Τεσσαράκοντα πέντε (45) ἑκατομμυρίων δαπα-
νωμένων πρὸς διάτρησιν τῶν Ἀλπεων καὶ 35 πρὸς
διάτρησιν τοῦ Αἰμου, μεταβαίνει τις εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν ἐκ Παρισίων. Ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου, πλάτος
700 μέτρα ἔχοντος, ῥίπτεται γέφυρα ναυτικὴ. Δια-
βαίνοντες τὸν Ταῦρον μεταβαίνομεν ἀπὸ τῆς Ἑ-
λλάσσανος Ἀσίας εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Εὐφράτου
καὶ φθάνομεν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Ἀπὸ τοῦ
στομίου τοῦ Εὐφράτου μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ἀκολουθοῦμεν
τὴν παραλίαν, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὸν Γάγγην μετα-
βαίνομεν ὑπογείως ὑπὸ τὰ Γάθια ὄρη. Τέλος ἀνα-
βαίνοντες παραποτάμιόν τι τοῦ Γάγγου μέχρι τοῦ
Ἰραίου ὄρους, μόνον 4 ὑπόγεια ἔχομεν πλέον νὰ δια-
τρησώμεν ὅπως εἰσέλθωμεν εἰς τὸ Οὐράνιον κρά-
τος διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Γλαύκου ποταμοῦ. Ἀπὸ
τοῦ Ναγκίνου μέχρι τοῦ Πεκίνου ἀκολουθοῦμεν τὴν
μεγάλην διώρυγα. Περὶ τούτου κρινέτωσαν οἱ ἀρ-
μόδιοι.

ΟΥΑΓΡΑΜ.—Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην 20 Νοεμ-
βρίου 2 (*Δεκαμ.*) ὁ κύριος *Hémencourt* ἐπυροβόλησε κατὰ
τινὸς πολυπληθοῦς στίφους κοράζων ἔπεσε δὲ λαμ-
πρὸς κόραξ φαῖος ἐκ τῶν ὀνομαζομένων *corneille*
mantelée.

Ὁ ταλαίπωρος οὗτος κόραξ ἔφερεν ἐπὶ τοῦ λαίμου,
εἰς τὸ στήθος καὶ ὑπὸ τὰ πτερὰ μικρὸν κυτίον ἐκ
κεχρυσωμένου ἀργύρου τετριμμένον ὑπὸ τῆς πολυ-
κκιρίας καὶ δεδεμένον μὲ ἄκραν δέρματος καλῶς
διατρημένον. Τὸ μικρὸν τοῦτο κυτίον, ἔχον σχῆ-
μα βιβλίου, παρίστησι ἑνθεν μὲν δύο ἐξηγμέναις
κερδίαις, ἑνθεν δὲ στυγρὸν ἐν μέσῳ λαμπρῶν ἀνθέων,
ἀνοίγεται καὶ περιέχει μικρότατον χρυτεῖον ἐλατω-
τὸν καὶ σκοτεινοῦ χρώματος, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκονται
τὰ ἑξῆς·

« Οὐάγραμ καλοῦμαι, διότι ἐγεννήθην τῇ 6 Ἰουλίου
1809. Μὲ ἐτήρησαν 3 ἔτη εἰς τὸ κλωβίον· ἔπειτα
δὲ ἡ ἐλευθερία μοι ἐδόθη.—Δουαί, 1842. »